

Poština plačana v gotovini

IV. lejtnik

1925. december 20.

1. numera.

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboti.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. síniorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvönsztvo 30 din., v
Ameriko i Dol., edne numere 2 din.

Rokopísi sze v Püconce májo posilati.

Naprejlacsiło gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

GLORIA DEO IN EXCELSIS!

(Díka na viszíni Bôgi!)

Oudprle szo sze nebésza,
Radoszt je dobíla zemla,
Z-nebész je k-nam doli sztôpo
Angel Bo'zi i nazvêszto,
Ka szo je Krisztus porôdo,
Csôve a sztávo je dôbo.
Vu tom vrêmeni punoszti,
Tam vu málom Bethlehemi.
Mázo szo telki'zeleli,
Proroküvali;
A je csakao szvejt 'zelno:
Je poszlae Bôg k-nam szmileno,
Naj vszê m resitel posztáne,
Düsam voditel nasztáne.

Ta sztára indasnya sztáva
Je grátala premedláva,
More sze szploj porúsiti:
Jezusi mámo szlú'ziti.
Nôva néba, nôva zemla
Bode od nyega Goszpodna,
Stere fundament on bode
Zdâ 'ze potom navszeveke.
Stero je sztvôro Bôg zmo'zen,
Kí je szam vecsna lübézen.

Ka scsés tí hűdi Herodes?
Z-ro'zjom do nyega nemores!

Kríz szvéti tí zaman rédis,
Vu szrdci grêh zakaj szopis?
Nero i vszi protivníci
Skôditi nemrete nyemi:
Pravica nikak neprejde,
Nyé szunce nigdár nezájde.

Gde je Ríma velka zmo'znoszt?
I z-bôgecmi gde je Korinth?
Gde jeszte Izrela szvetloszt?
Vszí szo minôli odnt!
Szvetloszt zorjanszka sze razpresztéra
Po vszôj zemli szíja nase szunce,
Szrdce sze nam v-radoszti odpéra;
Odkud zhájajo vecsne pravice.
Cslovek tvoí járem je vküpsztrti,
Kak szrecsen bos vu Bo'zem vrti,
Kama miloszt nébe vlecsé,
Tô szí vszáki naj zeberé.
I csi sze znás poteknoti,
V-braszklavoj pôti szpádnôti,
'Zalosztí szkuze tocsiti:
Angeije bodo prítebi.
Csi do tvoji v-grob zaprêti,
Vere trák sze i tá szvéti:
Rana cêli, — nôcs sze vedri
Od zhoda kraja sze: zorí!

Blájzena bojdi oh tí nôcs bo'zicsna,

i zdâ pa vîdimo, ka cslovek csi je li szam jedini, obsztâti znâ escse i vu pogrâzd'zajôcsem szvéti. Od nyega sztojî, vsze od nyega viszi, Satan i vu szvétcov serégi podzajéti znâ to nepazlivo dûso. Judâsa je i od apostolov odtrgno i vkano. I tak je tó v-ôpak tüdi. Escse i vu satana dômi, med grêha i pekla gnûsznom mocsvari lehko obsztôjis, csi mäs zadoszta krepkoszti i nâgiba k-dobromi. Mogôcse szi nikâki etak premislâvajo: da je szvét hûdi, jasz nâcsisi tüdi nemrem biditi. Tó je lôsi zagovor. Na drûgoga sze nê trbê naszlan-yati. Tî szi podgovoren za tvoje szrdcé, csi nyega csisztôcso obarvati scsés, teda nad nyim i pekla mocsine nevezemejo môcsi i oblâdnoszti. Tó vûpanye sze ponûja nam vu Noé ocsâki, i z-eto-ga zhâja eden drûgi trôst i vûpanye.

Koga grêh nepoplavî, onoga i potop nepop-lavî. Z-vûpanyem sze zglêdne vu nevarnoszti kmicsno nôcs. Pri vszem tom nyemi pa szlêpa vû-pazem neobszêde szrdcâ. Csi sze opomina, gori pozové, z-ôcsi sztâne z-pogûbelom. Oli vlejí vu lampas szvoj, skér popâdne, i zâcsa rêditi bárko. Cslovek pomagaj szi i Bôg ti pomore. Noé bi tû-di veszno, csibi z-vküp djânimi rokami csakao i szamo bi sze vu szvojoj pravici vûpao, ali bi pa za sâlo vzéo bô'ze opominanye.

Bârka sze rêdi 120 lêt. Bôg je etak pravo: „Zbrîsem csloveka z-lîca zemlé, ali dam nyim es-cse 120 lêt na pokôro.“ Kak milosztiven, kak dugo trpêcsi je Bôg! Nyegova szmilenoszt do né-

be szégne i nyegova dugotrplivoszt do oblâkov viszjne. Tak miszlite, ka sze on radûje, csi koga kastigati trbê? Oh nê! Tó ga 'zmetno sztâne, râv-notak, kak dobroga ocsó, steri je prisziljeni kâ-rati szvoje dête. Za táksega ga je szpoznao i vsio Jezus tüdi, gda je od nerodêcsega figovoga drêva prigliho pravo, stero je vért zapovedao vancari vövszêcsîi, ár 'ze trí lêta nerodi i szamo zôbszton zemlô vlecsé. Na stero nyemi vancar ercsé: »Csâkajmo escse edno leto, okopam je, po-gnojim je, kapa csi de rodilo?“ Bôg tüdi tak csâka: 10, 20, 100 lêt. Kak dugo vrêmen je tó i pokôre velka mera! V-tak dûgom vrêmeni bi sze escse lehko vucké na âgnece szpémênili, csi bi nyim vu szrdcâj koliciskâj dobroga nâgiba ládalo. Ali celô nacsi sze je zgôdilo. »Jeli, pilî szo, 'ze-nili szo sze i k-mô'zi dávale, kakkoli dneszdén, gda je Noé notri v-bârko sô.« Z-vsâkdanésnyega opominanya z-bârke rejenya szo sze spotârili, oszmejâvali. I kêm du'ze sze müdi kastiga, vsze bole szo sze norcsârili, tém bole szo sze zvisâ-vali. »Tâksi Bôg szi ti? Szamo sze protis i ne-mas môcsi doprineszti? Mîszlis, da nasz posz-trâhsis? Tak je gûcsao národ, spotârvîsi sze i preklinyavsi Bo'zo szmilenoszt i blôdno drasztó prôti szebi milosztivnoga Ocsó nebeszkoga. Bôg nebi bio szodec, nê goszpôd szvétâ, nê szmileni Bôg, csi bi i nadûze odlâsao kastiganye. Potop je nê bio tak divje delo, nego Bo'ze nâjvékse mîlosztse csinênye.

Ledave je vu vecs mészta j prêk tekla, ali niscse je nê miszlo na groznosz, stera sze je pribli-zâvala. Li málíkani'zicsârje szo sze nakeliko teliko brigali, ár je vu prvoj vrszti nyé dosze-gûvala neszreca, escse nikâki szo etak gûcsali: „naj sze skráble, koga szrbî. Tî drûgi szo sze norcsârili z-oni, ki szo z-lopatami napomôcs sli, nê szo sze trôstali, kaj bi nyûv kraj várasa tüdi oblejâla povôden, ti drûgi nevarnoszt je ji pa nê tézila. Medtém je voda 'ze prêk vdârila i pôleg Ledave sztojêcse hi'ze dvorisca notri tekla, lûdjé szo sze meküvali szkôz na ôkna, szebov neszêcsi, ka je v szili steri mogao po-pâdnoti. Pri tom tú'znom deli szo sze itaknais-li lûdjé, kí szo sze neszrâmno szmehâli z-edne szkôz na oblok sze tesko vlecsêcse sztarêse 'zenszke. Ali hitro szo sze sztrêznili, kak sze je voda prêk po pûngradi valila i oblejâla, popla-vîla vszâko vilico, pa dvorisca, v-edno sze je povêksâvala i napunila vsze hrambe, szamo li od Evang. Diacskoga Dôma do kath. farofa je ceszta nê poplavlena i kre té bodôcse hi'ze do 8—10 szo nê dôbile vodé i nyî laszniki vodé

kvára. Cêli váras je v-té kraj hito. Ali peovnice szo sze i tû napunile z-grûnta goriidôcsov vo-dôv. Tó je 'ze nê bila sâla! Jâvkanye, krics, sztaranye, márhe trôblenye, 'zenszek i decé bri-tek i mili glâsz je csûti zevszê krajôv, steri sze je z-vodé groznim sümîenyem zgrôzao i vu sztrahotnoj diszonancii csûo. Szrdcé trápajôcse vidênye je bilô, kak szo sze zevszê krajôv mô'zje i 'zenszke do niti namocseni, kâksi brgûs, na rokâj dvê, trôje decé vlecsêcs, drûgo vsze tam nihâvsi, sze mentûvali. Tî drûgi márho, ko-nye za vajati vlekli — vszi szmo totâ! Potop je! Ki szo nê mogli vöpridti, szo na pod hi'ze vûsli i tam do gûta mokri drgetajôcs csakâli do gojâne, dokecs szo z-Ptûja nê prisli pionêrje z-velkimi sâjkami (po pôndôcsi) i mentûvati zâcsa-li, gde je nâjvéksa nevarnoszt bila.

Moremo vadlûvati, ka szo z-velkov szrdcs-nosztojv, z-szebê gorialdûvanyem, nemûdno, nôcs i dén z-nepomênkanov gednosztjôv od-prâvlali tó tesko delo. Velika hvâla zapovedniki i poszebno vszâkomi vojnikî, kí szo mokri, kak glîvci do szlêdnyega vödrzali, lepô szi

V-tebi je prijétna zemlé tühína,
Oh pridte doj pá k-nam angelje,
Prineszte nam peszmi veszélje.
Vasa peszem pozdigáva vis,
Gloria Deo in excelsis!
I tū na zemli pod nébov
Naj láda mir i blagoszlov.

SÁNTHA KÁROLY. (F. J.)

? Ka darüjes tí na ? „DIACSKI DOM“ ?

Potop.

(Poszlov. FLISZÁR JÁNOS.)

Gda bi pa pogledno Bôg vsze, ka je sztvô-ro, vído je, ka je vsze dobro bilô. Bôg je szvét dobroga sztvôro. Ali oh cslovek! Csloveka prvi csin je vgresênye bilô. Té jedini grêh je prineszao cslovecsansztvi potop. Oh kak grozen je grêh, csi ga bár lüdjé za tak malo dr'zijo. Csi sze na ednom viszikom brêgi edna grüdicška sznegá gene, dokecs sze do tla prikobáca, nateliko naraszte, ka cêle vesznice zaszíple. Cslovek zmenka i z-szebom, potégne pokolênya. Dnesz escse szamo angela plámni mecs vídimo sze bliszcsiti, vütro

'ze csüjemo „vdárec, z-sterim brat brata búje“, i komaj pretecsé nisternoga pokolênya vrêmen, 'ze potop poplaví cêle zemlé lice, sztrahsnêsi, groznêsi je od potopa vodé grêha potop. Zaman je osznôvo Goszpôd z-Seth osztankov edno csisztêse plemen lüdi, válovje grêha je i tô z-szebom vneszlo. Tô hûdo je vszigdár krepse, kak to dobro. Mlajína, graôr sze escse i na szamoga zaniháni szká'ze i zadaví to csiszto szêjany'. Ogibli sze ti hûdi, ár niti napamet nevzemes, ka te nyih gnûsz z-szebom vneszé. Edna mála vtraglivosz, edno malo zámüdnoztí, stero niti v-pamet nevzemes je zadoszta, da ti gnûszna povôden ober gláve széga i z-szebom te vneszé. Tak szo bilí lüdjé i teda, ti dobri i ti hûdi szo vküp 'zlobucskali vu tom gnûsznom mocsvári, steri je k-koncovi i te dobre ognûszo; i pravo je Bôg: »Ob'zálvao szem, ka szem csloveka sztvôro.«

Ali nyemi szamo li edno rêcs trbê povedati, da sze vsze poprávi: »Vtonite sze vu globocsino nicsesztnoszti.« Dônok pa té rêcsi escse nepovê vö, meszto toga drûgo csiní. Tô prvo, ka vídimo je, ka Noé miloszto dobí. Noé je pravicsen i po-bo'zen mó'z bio, nesztanôma je pôleg bo'zega 'zelênya 'zivo. Vu tom nezgovorno veliko bo'ze obe csanye i trôst jeszte. Kak szmo prvle vídili szkvarjênye ti dobri z-timi hûdimi vu grêha mocsvári, tak zdâ nevedôcs pítamo vu szebi: kakda bi mogôcsi bilí obsztáti ino sze obarvati, geto szo vszi od grêha potopa okôli bilí obvzêti;

Podlíztek.

Nature revulucia.

Vezdásnye vrêmen je nature revolúcie vrêmen. Od vszé krajôv nagôszti csüjemo od etak-si revolucij i nyih tú'zni poszledic: zemlé giba nye, vihérov, povôdni, szpadin, ognyeníkov divjánye, od kakszi szmo v-prvêsi vrêmenaj narêtci csteli i têm menye pré'zíveli. Biblia, histôria od vnogo etaksi elementov divjánya, zburkanya gucusí, stere szo v-indasnyi vrêmenaj krajíne doszégnole, národov pascslivoszti náprave znicsile, escse i zemlô preobrá'zile.

Novembra 12-toga popoldnévi je i nasa krajína i náimre nase meszto: Murska Sobota etakse nature grozno divjányo pré'zívela. Po cêloga tjédna dezd'zôvji je voda na nepômnyeno viszikosz naráaszla, prêk Ledave vdáрила i stero-go bi sze niscse nebi szômno, cêli váras je ob-lejála i poplavila, tak da je vsze presztore gnûszna povôden napunila i v-ti nisisi mészta j

(Mála kani'za vilici) vise dvá—trí metre naráaszla. Murska Sobota je potopi na porob szpádnola. Obô'zani sztancsarje, ki szo po dobrom, obilnom pôvi mirovno csakali zímeprehránjenje, szo zdâ v-pôdnévi na kôdistvo, pred ono tú'zno pitanye posztávleni: Ka bomo jeli? Z-kém sze oblácsili? gde mó sze dr'zali i z-kém szí küri-li? Na dobri lüdi alamí'zne tú'zen sors szmo na edno cêlo leto posztávleni, ár je voda nájvecsím cêli pôv, 'zivis, sztvaré prépravila, vecs hí'z raz-rúsila i doszta nevarno pokvarila, ni eden je nê osztáo v-cêloj Szoboti, kí bi vecs menye kvára nebi vadlúvao. Ti szíromaskêsi szo vsze zgúbili, pravicsna je tak nyihova tuga, milúvanya szo vrêdni i podpéranya potrébni. Tí prémocsnêsi vnogo jezero zgüblácska májo vu znicsenyi blá-ga, 'zivisa, doszta visesnyi ôpravíc, poszlov, vö-dávanya, ali záto csi bár tesko — té krí'z od ti ovi dônok le'zê prenoszijo.

Kak je pred pold. okôli 11 vöre nevarnoszti trompôtanya glász zísao, szem vö sô k-Ledavi, stere gát je válovje 'ze odzgora lízalo, szoldácke, málkani'zicsárje szo bôrali. Z-mála

Prepüsztijó sze nebeszki 'zlebôvje i zemlé zđenci (vretine) sze odpréjo i lěva sze de'zd'z 40 dní i 40 nôcsi nepresztanoma. Szv. písma de'zd'z »za Bo'zi kincse« imenűje. Csi zácsa de'zd'z idti, polodelec napunyeni z-radosztjov vu szrdci ercsé: Ide blagoszlov. Ali ka sze godí pri potopa vrěmeni? De'zd'z steri 'zivi, rodno vcsiní zemlô, je szmrti vmárjajôcsi angel bio, steri je z-pogübelnimi szvojimi perotami vdiljek pomeo po lici zemlé. Te bo'zi veliki blagoszlov sze je tam na grozno preklěsztvo preobrno. Zakâ sze je preobrno? Za grěha volo. Tak sze preobrné pri tom hűdom blagoszlov na preklěsztvo dneszđén tűdi. Pamet, znánye, zmo'znoszt, vrědnoszt szo vsza blagoszlov bo'zi, ali vu toga hűdoga rokáj szo preklěsztvo, stero vu prvoj vrszti nyega doszégne.

Szôd sze je szpuno. De'zd'z hěnya, néba sze razvedrí. Lěpo szunce znôva szija i preszvěti nébo i nyega těnya sze tam szvėti vu konca nemajôcsoj vodě. Vsze bi tak totá bilô? I záto bi bila ta řecs: „bojdi“? Komi tak bode szvėtlo bliscse, csi nega 'zítka, 'zivôcse sztvári, csloveka na cěloj zemli? — Glědajte, edna bárka plava ober vöd. Noěova bárka. Bôg ti szvoji nepogübi. Escse i na szôdni dén szkrb má na nyé i híti po csűdni potáj nyé oszloboditi. Kelkokrát vidimo nyegove szkrbnosztí csűdno znaměnye. Med velikimi pogübelmi, gde szo jezeze zgübile 'zitek, ti niki szo sze pò nezapopádněnoij pôtí mentüvali. Vsi zgüblenoga dr'zijo edno-

ga csloveka, ali Bo'ze milosztse csűda nyemi nabarvanye híti i on posztáne na Ararátí, koga je Goszpôd vöpomogao z-nezgovornoga blata i posztavo ga je na viziko pecsino (XL. 'zolt.)

Pred nami sztojí Ararát, z-ober zakopanoga szvėta mrtvecse skrinje sze viziko pozdigávajôcse nyegovo temen do nébe szégne, na szebi sztválenov bárkov, na cěloj zemli od csloveká obszédjena jedina hramba. Kak podigávajôcse lěpo viděnye! Nôvoga szvėta cslovek szi blűzi k-nébi rédi prebiváliscse. Od vetra i válovja goněcsi, tam pride k-mirovnomi brôdi. Liki opesani golôb, steri je ober vodě lětao, sze nazâ v-bárko povrné; tak cslovek tűdi, csi nyemi laszna vűpazen pomenkáva, csi sze pod nyim zemla pográd'za, vu szvėtoj bárki iscse pokoj. Bôg vö vtěgne szvojo ramo i notri ga zdigne. Te hűdi zaprávlaszti szin sze nazâ povrné k-ocsé szvojega dômi. Pod Bo'ze hi'ze sztrěhov je obarvan od vihěra pogübelnim vděrjanem.

Ti mentüvani vö sztôpijo. — Oh cslovek, kelkokrát sze je zaoblacsila 'zítka tvojege néba, tvoj sors, tvoje potűvanje kelikokrat szo z-divjov szvetlosztjov szlepíle nébe sztrěle«, brezi Goszpodna szkrbnosztí nigdár nebi naisao obrambe. On ti je bio trdi grád i zászloba tvoja. Vu nevarnosztí hípi, vu pogübelnosztí vöri jeli szi vkűp djao szvoje roké Bogá molěcsi? Jeli je na tvojege szrdcá oltári vu'zgani vszákó pôt áldova ogen? Jeli szi sze za vrědnoga pokázao na Bo'ze rôke

djáli z-timi neszrecsnimi i năvėkso na szlűzbo-gotovnoszt szka'zűvali i znásali.

Na gojđno je preszėkani v-vecs mésztaj 'zeleznice nászip, steri je tő vnôgo vodô zasz-tavo, ka je nê mogla odtecsti. Persze dokecs je tő dopűsztsěnye od oblászti dovoljeno, ár oblászť vszigdár z-velkim naprěviděnyem, z-pu'záka sztopáji csiní, tecsasz je Szobota zaprávlěna. V-prvoj vrszti bi doticsni in'zalěr mogao tő prevíditi i preci, kak je voda v-Ledavi narasűvala, preszekati dati, kak velko nevarnoszt bi odvřno. Persze, ka szo lűdjé szamovolno tő vcsiniti nê vűpali, pa bi namesztí bilô, ár je voda escse nê nateliko zdreszėrana, kak lűdjé, ka bi uradno (dosztakrát blôdno) szkoncsanye i v-paragrafuse sztisnyene zákone respektěrala. — Zďa vszi známó, kak bi trbelo! Za de'zd'zom kőpenek!

Vu vszákóm pripetjě, stero je lűdém neprijětno, sze csűje tűdi dvojųvanye i potvărjanye Bôga. Vszemi, ka sze nam ne vídi, je on zrok. Ali ka nam je prav, tő szebi pripisűjemo i nemíszlímó na nyega. Niscse nemíszli na tő: ka-

pa csi je tő nasega znásanya szád, csi je tő nam na pokôro poszláno na nase odűmlávanye, da pobo'zno, posteni 'zitek 'zivěmo, da nê szamo zemelszko vrědnoszt zgányamo, ár, kak vídimo, je ona jáko nesztálna, nâ szvojo vrědnoszt hasznovito nűcama i necimpramo szvojo szresco na nyé nesztálen, pészecsní fundament, nego miszlino na Bo'zicsna tűdi, ár Bôg má mőcs dati i tűdi vzěti. Netrosmo szamo na szvojega těla hráněnyá, cifránye, szvetszki nászladnoszt vtepeno, hotlivo v'zívanye, nego szi miszlímó na tiszte, sterim szo szamo szkuze prisle v-tao, kí nemajo i zadoszta vszákdeněnyega krűha i potřěbne oblěke. Jeszte povôli přémocsni, kí ni fillěra nedájo tim potrebűvajôcsim, na lűbėznosztí nászťave, ali jezerke lűcsa-jo tá na nepotrěbna, bojďikaj dela: na hotlivo, neszřámno 'zivlěnye, vtepeno szram zburkajôcsim djányom 'zivějo, vu hotlivosztí zakombaj z-'zivlenckinyami nemertűcslivo, vu hűdoga glá-sza oszobami i vsze tő za virtus dr'zijo. Tăksi lűdi je szamo vrědnoszt i nê nyihove oszobe véksa od ti vbôgi.

csüdno obarvanye? Zgledni sze na Noé-a, ki áldov prinása Goszpodni, zgledni sze gori na nébo, na sterój sze v-etom megnenyi eden csüden ro'zics szkazúje. Milosztse ro'zec je tő, szvétí oblúb, obezsany zálog. »Tő más znamenye závezka med menom i vami bodócsim. Gdakoli z-oblákmi pokrijem nébo, teda sze moj ro'zec szká'ze z-oblákmi. Szpomeném sze z-mojega závezka. I dokecs zemla bode, szejátev i 'zétva, toplócsa i mraz, nōcs i dén nigdár neminéjo«.

Grēh je zakopan, potop ga je odneszao. Nō-vi 'zítek, csisztēsi na zemli, csisztēsi vu szrdci sze zacsinya. Ta prvēsa szo preminōla i vsza szo sze ponōvila.

Brat moj vu Krisztusi! Potop je cslovecsega szrdcá priglíha. Kak sze szvét od vnōgoga grēha gnūsznoszti, tak sze i cslovecse szrdcé vu vihéri, vu pogūbeli válovji scsísztí. „Na Noé ocsáka dnévov priglíha bode — vu szrdcáj — Bo'zega sziná prisesztjé tūdi“. Te sztári cslovek vmerjé, zakopa sze i teda pride »Noéova bárka, stera eden nōvi szvét prineszé“. Szká'ze sze na nébi ro'zec, kak eden lēpi zláti mōszt, steri vkūpprikapcsi nébo z-zemlōv: Krisztus. Obszine szunce i preszvėti szrdcá i pamet. Milosztse szunce. Pride míra, trōsta bēli golōb, vu klūni neszécsi zelēni oliv líszt glaszécsi: veri, vūpaj sze lūbi!

Podpérajte „Düsevní Liszt“!

Jeszte povōli tūdi nepobo'zni sziromákov, kí Bogá moliti neznájo, nego nyega i lūdi preklínyajo. Kí neznájo: ka je zadovolnoszt, sparavnoszt i vise vszega ka je delavnoszt. Kí drūgoga lasztnoszt 'zelējo, napunyeni szo z-odūrnosztjov i nenavidnosztjov. Kelko ji tá dá szvojo dūsnovēszt, szvojo vero, szvojega Boga „za treszēti szrebrni pēnez“.

Nē dávnō je v-D. Lísztí eden ártikulus, cstenyé bilō: „Csinte pokōro.« V-sterom szo bicsūva ne lūdi hūde, grēsne návade i csinēnya, szlabosztí, zmēnkanya; bilō je goripozávanye na pobo'zen 'zítek, ná sze k-Bōgi povrnēmo, ár ka bomo csiníli? gde náidemō pokoj, csi de sze zemla pod nami pogrā'zd'zala? Csi nász voda bode zalēvala; csi do sze goricski bregōvje proti Mōri ravnali (voda je odnut prisla)? I tō velike vrēdnosztí cstenyé, kak indasnyi farizeuske i drūgi velikáske szvoji prorokov, Krisztusa prorokūvanya — szo za hūdo vzéli, nad nyim sze zburkali, pa je ono szamo liki edno gledalo posztávleno pred nász, vu sterom sze li on vidi,

Nase sinyoríje szpráviscse.

5.) Pod razprávo je vzėti sinyōra naznanoszti 1. punktum, vu sterem sinyōr zahválnoszt aldūjejo goszpodnōmi Bōgi, ka je cērkevne delavce vu zdrávji obdr'zao i zednim sze szpomenéjo z-onoga hválevrēdnoga násztaja, ka negledécsi na on teski polo'záj, steri z-vecs sztráni z-nepre-razmēnya zasztávla nyúva namenývanya, z-krepkov volov i vōdr'zányem odprávlajo szvoje szvéto pozványe, z-ednim tūdi proszijo vsze vernike, da obcsūtijo vszáki poednom k-szv. materi cérkvi szvojo podgovornoszt.

Sinyōrszki gyūlēs tál vzévsi vu sinyōra obcsūtinosztí, dūhovni pasztérom, kántorvucsitelom i csesztníkom za vrēto delavnoszt zahválnoszt aldūje i gori pozové vernike na ednorazmēnye, na vkūpno dr'zánye ino endrūgoga podpéranye.

6. Sinyōra naznanenya 2.-punkt sze zezáva na dr'zave ono dūznoszt, pōleg stere je dūzna i nasoj sinyorli dr'zavno podporo nakázati.

Sinyōrszki gyūlēs na ednáke mere i jusa temeli po vu priseszinom vrēmeni dr'zavnom 'zinata szredsztvi i porácsanyi namēni tō pravicsno 'zelēnye doszégnoti.

7. 3-punkt na nase sinyoríe dūhovnikov es-cse nē vréd vzéte penzie dugoványe, stero sze 'ze du'ze nedá odlásati, pozové gori gyūlēsa pazko.

sto vu szvojem 'zítki vunyem na szébe náide i nē je zátō píszano, kak szo i eti redōvje nē na zburkanye, spotárjenye, nego na previdēnye, na szpoznanye Bōga i szamoga szebé píszani. Tō edno je szvéta isztina, ka sto sté je zrok etak-sim pogūbelnim prigodam, ki vu Bōgi vūpazen, vero má, ki previdi, ka szo vsza Bo'za dela; szpozna, ka jeszte edna visnya mōcs, prōti sterōj je cslovek nicsesz: on le'zē prenoszi i pre-trpi i tak hitro v-cágloszt neszpádne, kak te nevervani. Hitrē sze potihsa i pomiri nad sorsom, nad Bōga csinēnyem, csi nyemi je bár nepri-jétno. Csi je pa etaksa pogūbelnoszt hūdi dūhov vragometia, teda nam je vszebole potrēbno sze Bōga dr'zati, kí nász má oblászt od nyih rēsiti.

„Csi jeszte Bōg, zaká dopūsztí etakso ne-volo«? sze tō'zijo lūdjé i pozábijo, ka kelko-krát szami 'zelējo, nepremisleno etak gucsijo: Bōg, zaká nepūsztis potopa na zemlō? Fundaj ete szvét! Pred bojnov kelkokrát je bilō csūti: „Da bi Bōg edno veliko bojno dao! Bojna je prisla i prineszla je szvoje mantre, csi je bár nikim zgrablivim milione prineszla, ni eden je

Tô dugoványe pénzie gyülës tüdi na 'zinata szkrb i doprinesenye porácsa.

8. Pôleg 4. punktuma

gyülës z-radosztjov vzeme naznánye, ka szo vu sinyorli za verénávuka vcsenyá volo tri katehetszke szlű'zbe posztávlené gori.

9. 5. punktom naznánye dá gyülësi ono pogúcsanye i szkoncsanye, ka za volo zmenkanya evang. vucsitelov sze vu cërkevne verszke solé zacsaszne drűge vere vucsitelje tüdi vzezejo i pűsztijo notri.

Stero gyülës oszvoji.

10. V 6-tom punktom sze sinyôr 'zalosztno szpomenéjo z-onoga polo'zája, ka csi je bár Szo botske evang. sôle dr'zavni karakter odsztranyeni, tam etoga hipa escse nega vcsenyá.

Na znánye sze vzeze.

11. Pôleg 7. punktuina je 'zinata obdr'zánye vu trê lét vrëmeni dovoljeno, gyülësa dú'znoszt je da 5 poszlancov z-cërkevne i 5 z-szvetszke sztráni odebrati zrendelűje.

Seniorátni gyülës z-radosztjov vzeme na znánye 'zinata dr'zánya dovoljénýe, zrendelűje glaszovánýe na 5 cërkevni i 5 szvetszki poszlancov, stero gmajne vu szvojem krili porédno dr'záni gyülësa májo odebrati i do tek. leta szeptembra 15-ga k-sinyôri v-doj zaprêtom pizmi

notri poszlati. Na koverti odzvűna zdr'žetk naszledűvajôcs oznamëni: „..... gmajne vôtum na 'zinata gyülësa poszlancov gledôcs.“ Na gori odpéranye vôtumov i na ti odebráni poszlancov racsűn zavűpanya lisztöv vöposztávlanýe zavűpa pod sinyora predszedniksztvom: na Benko Jo'zef siny. inspektora, sinyorie cërkevno i szvetszko zapernika i dr. Skerlák Aladára sinyôrszko právdenika.

12. Onisztí punktum na 'zinata poszlancov sztroskov povrnénýe pozové gori sinyôrszko gyülësa szkrb.

Gyülës pôleg sztároga ususa gmajn na sinyôrszke sztroske bodôcs placilo na tri lëta z-100 %-mi gori podigne i toga duplinskoga placila na rëdno notri plácanye pozové gori gmajne.

13. Pri Onoisztoga naznanenýa 8. punktuina sinyôrszki gyülës z-radosztjov vzeme na znánye Diacsko Dôma v-'zitek posztávlanýa glasz. Zahválnozt aldűje vszëm, ki szo pri etoga lűbëznosztí szpráviscsa osznovitvi materiálne i dűhovne áldove, podpéranye prinásali i nasztaviti ga gotovi bili. Toga szpráviscsa dale osznávlanýe pôleg kurátora naprêdánýa sze bode szkrbo i poravnávao.

në zadovolen. Tô znám, ka nam je vszëm vise prisla i pá szo gúcsali: „Csi Bôg jeszte, zaká dopűszti tô groznoszt? i. t. v. Pa je bojno tüdi lűdi zvisenoszt i zgrablűvoszt prineszla.

Csi bi cslovek zmo'znoszt meo, bi escse hűsi bio, vecskrat bi groznoszt csinio, vecskrat bi divjoszt kázao i tüdi prika'zűje, nadkim má oblászti.

'Ze málo dête grozno mantrá nevolne sztvaré, metűlcom perôti, fticskam pérje szkűbé vö, klácsi szlabe zű'zevke, stero szo rávno tak, kak cslovek v-Bo'zo szkrbnoszt polo'zene i obcsűti-jo boleznoszt Divjo zmëno dela cslovek, ki pod szebom bodôcs mantrá, osztávlené pregánya, za szvoj has'ek drűge z-delom pri küpűvanyi, odávanyi prekráti, nyihovoga 'zitka vlagó céca, z-gládóm mantra. Ali je pa tô në divja zmëna, gda opojen pune gla'ze od tla mláti, obloke tere i tô za virtus dr'zi. Keliko dobra bi lehko vcsino z-toga cënov, stero neszpametno z-dëvajsztva, z-velikástva vnëmar zaprávi. Kelko szkűz bi poszűhso, csi bi na dobro nágib meo. Kelko bi haszno obcsinsztvi, csi bi z-të vrêd-

nosztí, stero je sztiszkávao, vrso, stero je molo, stero je zdá Bôg vkrá vzéo odnyega -- povëmo na cërkev — ali sôlo, ali na ogvantánye ti nági, gôli, ali na Diacski Dom aldűvao edno-edno jezero dinárov, stero sze nyemi niti nebi poznalo i kelko dobra bi 'znyöv vcsino i pôleg toga szí szpômenek obarvao, z-sterov bi nyemi zdá voda menyè zaprávila.

Zaman dr'zi szebé cslovek za sztvorjëný korôno, csi po necslovecem 'živé. Szrecca, ka nema velke oblászti, ár bi groznësa dela csinio. Vidimo, ka vsze szvoje znánye, prilicsne skëri, technicsne szpráve na ti drűgi preprávanýe, na szvojo dopunýenoszt obrácsa; napinya sze vu zvisenosztí do nëbe, stero z-nôszom scsé predregnoti . . . Csinmo pokôro! Csinmo pokôro!

F. J.

Podpérajte

„DÜSEVNI LISZT“!!

14. Vu 9. punktumi naprê imenÿje one gmajne i prisztranne obcsine, stero szo sze v-preminôcsem leti poszkrbele i szpravile nôve zvoné, zidale törme i kapêle, ali szo szi pa k-táksim zidanyi kojno pripravile.

Vere vrêloszti eto veszêlo szkázanye i szvedôszto z-êdne sztráni na zahválnoszt zavezûje nász, z-drûge sztráni sze pa neszmimo szpozábíti z-toga, ka je Bôgi szamo z-lübézni zhájajôcsi dár prijéten.

15. V-10. punktumi sze pred nász posztávi ona velika krivica, ka z-velkimi sztroski vödâne nase verszke knige je dr'závna oblászt escse itak nê dovolila nûcati — zagvûsno za jezicsni zrokov volo.

Szeniorátni gyülêsz verszki knjg kojne i jezika dugoványa ôpravo i násztaivo za szvoje náznotrêsnje delo dr'zi i protestêra sze tühinszkim etementom vu nase cêrkevna dugoványa mêsati i vtikati. Privszemtom je pa dônok gotov pri drûgom vödávanyi odsztraniti one teskôcse, stero oblászt za kvârne vidi, tô je tô vu szlávskom právopiszi je dá vöstampati.

16. V-11. punktumi sze gyülêsi naznani, ka szi je morávvszka gmajna Siftár Gézo orszacszoga poszlanca, bodonszka pa dr. Vucsák Stevana szobcszoga doktora zebrála za inspektora.

Sinyorszki gyülêsz odebráni goszp. inspektore szrdcá z-radosztjov pozdrávla i od Bogá blagoszlov 'zelê na nyi ôpravice.

17. V-12. punktumi naznanijo sinyôr, ka szi je Gornya petrôvszka gmajna Paulik Jánosa morávvszoga kántorvucsitela odebrála na meszto v-pokoj odhájjajôcsega vucsitela, morávvszka szi je pa zacsaszoga kántora g. Skalics Dezsô vucsagumilaszoga vucsitela odebrála.

Na znánye szlûzi.

18. Sinyôr v-13. punktumi naznanijo Bakó János vpokojenoga vucsitela preminênje.

Sinyôrszki gyülêsz preminôcsega vucsitela szpômenek vu zapiszniki ovekivecsi.

19. V-onoisztom punktumi sze z-zalosztim szrdcom szpomenêjo sinyôr z-onoga velikoga zgûbicska. Steri je doszégno evang. cêrkev z-Gyurátz bivsega pûspeka preminênjem.

Sinyorszki gyülêsz z-tu'znim obcsütênjem vzeme na znánye Visziko postûvanoga i

plemenitoga goszpodina Gyurátz Ferencia v-pokôji bodôcsega milosztivnoga pûspeka vöpreminênje i vu zapiszniki nyegovomi szpômenki placsen sztrán polo'zi. Z-zahválnosztjov sze szpomené z-one velike vrêdnoszt, stero szi je te odicseno preminôcsi visnyi pasztér cseresz 21 lét trpécsega szvojega pasztêrsztva vu vernikov szrdcáj i tak tûdi v-nasoj sinyorij, tak vu cêrkevnom ravnanyi, kak vu solszta i zevcsenoszt nepovehnyeno zaszlûzo i vtrdo. Placsno sze szpomené z-vu vere vrêloszt példnoga, vu znányi visziko vöpozdignyenoga, vu glásenyi rêcsi bo'ze tak iszkrenoga govorênja, vu ravnanyi tak pametno naprêvidnoga, prijaznivoga znásanya, vu lübézni k-Jezusi nevklenyenoga, vu znásanyi mîlo prôszto-ga, poniznoga, pri osznávlanyi i cimpranyi szv. m. cerkvi vszigdár gedrno vöd'rêcsega visnyega ravnitela i vovitela szvojega. Bojdi blázeni toga pravicsnoga szpômenek!

20. Sinyôr notri poká'zejo gyülêsi gmajn v-1924. leta od verszkoga i morálnoga 'zitka, k-nyim notri poszlána naznanenja i gmajn materiálni polo'záj i na temeli tê vküpposztávlene sztatistcsne djátke.

Sinyôrszki gyülêsz z-radosztjov vzeme na znánye vu cêrkevni dugoványaj pri vernikaj szkázano verevrêloszt i áldovov prinásanya gotovnoszt, za stero tak gmajnam, kak vernikom zahválnoszt vadlûje.

Gori pozové dühovnike, kántorvucsitele i drûge cêrkevne naprêhodêcse ino vszákoga vernika na pobüdjavanye evangelicsanszke zavêdnoszt; v-dobrovolno podpêranye porácsajôcsi „Diacski Dom“ „Podpornico“ „Evangelicsanszki kalendari“ i „Düsevni Liszt“.

(Nadaljavanye pride.)

Zakaj podpêram ino sírim Düsevni Liszt?

Ar je vu vezdásnyem cajti tô jedini liszt, steri evangelicsanszke vernike opôti, krepí ino dalésnye vere brate k-en ovomi blûzi szprávla.

Ar podpêranye i rászirjavanye toga liszta je vszákoga csloveka, steri szvojo cêrkev lûbi, dúznoszt i prilóznoszt!

Ar je tô nas liszt i nyega podpêranye od drûgoga nemremo csakati!

II. Prêkmurja szvetszki evang. znameniti mô'zje.

Pod I-vim racsúnom szem notri pokazao pizátele nase, v-ni'ze naszledüvajôcsi szpísi vu vérsztveni presztoraj, vu rázlocsni 'zítka sztávaj sze obrácsajôcse nase szvetszke ev. znamenite mô'ze, kí szo z-ednim ev. cêrkvi naveliko szlű'zbo bilí, scsém Düsevnoga Liszta cstitelom i szlovenszkomí národi notri pokazati. Z-ednim eti zamerkam, ka med katholicsáni tüdi jesztejo sztári indasnyi pizátelje, kí szo vendszlovenszko pizátelsztva ino jezika vrêli osznovitelje bilí. Bilí szo nevtajeno vu szvetszkom táli tüdi znameniti mô'zje, od steri jasz eto pô't nemam cíla pizati.

Novák Ferenc (vármegyôvszki fiskális i szeniorátni inspektor.)

Nasa szlovenszka krajína i náimre evang. cêrkev je vu vszákóm vrêmeni i lehko povêmo doszta bole, kak dneszdén, gda rávno nemamo szvetszki ev. voditelov, mêla szvoje vodítele, kí szo merodájni faktorje bilí nê szamo eti domá, nego vu vármegyôvi i escse vu országi tüdi. Táksi je bio Novák Ferenc fiskális, poszesztník v Bákovci, kí je vármegyôvszki fiskális (ügyész) v-Szombathelyi bio. 'Zalosztno, ka nemamo nyegovoga rodjenyá meszta i vrêmena blí'ze oznameniti.

On je bio tisztí vrêli evangelicsánec, kí je po blá'zenoga szpômenka II-goga Jo'zefa vödánój potrpilvoszti zapovedi vcsaszi zácsao eti prinász evang. gmajne: püconszko, kri'zevszko i hodosko grüntati. Neobtrúdnó sze je trúdio i vsze zádevi, z-sterimi je kath. klerus nyegovo delo zasztávlao, pri vísesnyoj obiászti odvno, pri vernikaj pa z-osztrim nabüdjávanyem veliko áldüvanya gotovnoszt doszégno. Z-taksov navdüsevnosztjov szo bilí lüdjé napunyeni, ka je pri zidanyi cêrkvi szamovolno teliko delavcov, foring vszáki dén vküper szprislo, ka je ji polojno nê trbelo. Dalecs bodôcse vesznice, na dvê tri vöre hôda, szo rade sle k deli i edna od te drúge 'zmetnê csakale i nemirovno zvedávale: „gda 'ze ednók na nász tüdi réd príde“? Nê je biló csüdo, vecs kak 50 lét szo bilí brezi cêrkvéo, dühovnikov i vucsitelov, v-Surd v-Somogy vármegyôv, v-Nemes-Csoó, v-Cell-Dö-

môlk, na vecs tjédnov hôda szo hodili v-cêrkev i deco tá dávali v-sôlo, csi szo sze veszelíli vu szrdci, ka nyim zide szunce szlobodscsine. Kak vsze drúgo, tak tüdi vera je te nâdragsa, gda z-teskim tálom prídemo k-nyê otávlanjôcsoj pítvini. V-1783. leti szo 'ze pozdignyene brezi törmov prôszte cêrkvi vu gori imenüvani trê mészta j i v 1784. gori poszvetsene.

Zvôn cêrkevne vrêdnoszti je té mô'z znamenita dela doprineszao na prêkmurszki vérsztveni polo'záj. On je doprineszao pri vármegyôvi, ka je od Szobote do Kermedína pelajôcsa bo'z-na, kvakaszta ceszta pod obrambo vármegyôva vzéta, z-kamnom pováz'dzana nájmet, vélka ceszta grátala i z-le'zêsov vo'znyôv trstvo naprê pomágala. Té Novák Ferenc je kre té velke ceszté z-ednim konzorciomom vsze ostaríje od Szobote do Szombathelya gori vzéo i povszédik nase, tak zváno tótságszko vino dao tocsiti, z-sterim je nasega vína pôv podigávao, nyemi plac ogvüsao i veliko ímé szpravo. Tak je grátalo híresnye dolínszko, moscsanszko, kükecsko i kancseszko, — z-recsjôv szlovenszko vino. Tü mámo zamerkatí, ka je v-onom vrêmeni nasgoricski kraj z-isztinom goricski kraj bio. Vínó je biló nyega obilen glávni pôv. Lêpo bêlo, szladko vino z-mô'zler trsza i nê Bôg zná z-kaksega loskoga trsza pikola, stero szo lüdjé rázumno gájili i vu prípravnoj poszôdi csiszto obdr'zali. — Z-dalecs krajín szo hodili po tótságszko víno, tak da je escse bécsinszki caszarszki dvor meo segô gvüsno velikoszt vína v-Kancsevcí od Malacsičov od leta do leta küpüvati, pôleg steroga küpüvala szo Malacsics z-dvorom ednók v-to'zbo prisli tak, ka szo nyim z-vínóm i lagve steli tam sztaviti. Malacsics szo dvor v-to'zbo dáli, stero je té Novák Ferenc fiskális pelao vecs lét i naszlédnye dönok dôbo. Dvor je právdo zgúbo i obilno sztroskov plácsao i prázne lagve mogao v-Kancsevce posztaviti. Novák Ferenc ímé je vu veliki glász prislo.

V-1811. leti szo pênezi na skálo prisli, tak da je sztoika na dvajszeti ráhnski pobita. Gda je tó v-Bécsi vöpovédano, stero sze je na krajíne za müdnoga obracsája volo li na mészce zvedlo, sze je té fiskális vcsaszi domô pelao i eti naznano lüdem, ná hitro márho i blágo szpoküpijo, kí pêneze májo. Malacsicsje szo doszta poszójila meli med lüdmí, té szo vsze kártobianke szpremênili vu tekáji ednoga tjédna tak, ka je dúg v-szrebri vzéti napôszodo i

v-szrebri sze more nazá plácsati. Dokecs je na 5—6 tjédnov skále glász po szlůzbenoj pōti eszi prisao, szo lůdjé doszta zgůbicskov mentůvani.

Taksi znameniti, národa szvojega dobrōto na szrdci noszēcsi, szlověnszki szin je bio Novák Ferenc. Doszta dobra bi meo escse doprineszti. Naszrēdi szvoje sztaroszti je v-Szombathelyi nanágli vmrō. Vecsér je zdrav doj légao i v-gojdno szo ga mrtvoga naisli v-poszteli. Tak právijo, ka je od klerikální nepriátelov ocsemerjēni. Csi je rávno tak bilō, je vsze potēzeno. Szkrovnoszti mrák je pokrio nyega ráno preminēnye. Famílie je nē meo. V Kermedíni je položeni na vecsen pocsínek.

(Nadaljávanye príde.)

Szpravte szí „Vsze je dobro, csi je konec dober“ knížico, v sterōj na 80 sztráni návucsne, vero krepēcse lēpe pripovēsztí nájdete po nasem jeziki. Dobí sze pri vszákōm dűhovniki, kántorvucsiteli v Prěkmurszkoj Tiszkárni. Cěna 5 Dinárov siritelom popűszti.

Verna tůvárisica.

Za one tůvárisice, stere sze tak hitro szpábijo pred szv. oltárom dáne oblűbe i meszto toga, ka bi szvojo hízo za mıra paradicsom nasztavile, jo pernye i szvaje pekel vcsinijo; eti edno isztinszko i jáko návucsno prigodo pokázem notri.

Cromvel (Kromvel) vezdásnye zmožne Anglie nasztavitel, dokecs je vu országi mogōcsi bio rēd napraviti, je doszta brige i bojűvanya meo. Vnōge revolucionáre obládati, te nezadovolne pomiriti, tožēcse nemirovne vtoliti i. t. v. Ednoga hípa, kak je edno revolucio doli pobio, nyé voja je zgrabo i na szmrt oszōdo.

Komaj, kak je szmrten szōd vōpovēdani, v-szōdno hízo vderé edna lēpa, mláda goszpá (toga oszodjenoga tůvárisica) pred Cromvela nogé szpadnovsa, z-britkim, szrdcé trápajōcsim glasznim jocsom sze moli, ná za nyéne nedűzne mále decé volo milosztso dá nyé možē i drōvne decé ocsi.

Cromvel z-trdnim, nemílim obrázom odgovorí proszēcsoj 'zenszki: »Možka rēcš je nē sála! Kak szem pravo, sze má zgoditi. Dnesz vecsér, gda sze vu velike cėrkvi tōrmi vecserásnyi zvon

zglászi, tvojga rebeliskoga možá gláva v-práh szpádne!«

Molba i jocs je nē valao. Popoldnévi hohár gori posztávi krvno sztolico, nabrűszí bardo i proti vēcari tá dá prignati zlančanoga revolucionára. Velika vnožina lůdi sze je szcsrēdila vkűp na tō túžno grozno vidēnye. Vszi szo na zahájōcse szunce glédali, ár szo znali, ka vu onom megnenyi, kak sze szlēdnyi trák szunca za bregé szkríje, te je meo segō velike cėrkvi zvonár vecsernico zvoniti, hohár odszēka toga oszodjenoga glavō . . .

Preci záide szunce! 'Ze sze ga szamo polojno vídi . . . no, 'ze sze je i tō szkrilo . . . vcsaszi . . . vcsaszi sze zglászi zvon . . .

Csesztnik, kí je zapoved dōbo, ná v-onoj minuti, kak sze zvon zglászi znamēnye dá hohári, da oszodjenomi glavō odszēka; ali zvon sze je nē zglászo, nevē, ka bi csinio? Eden cszászek csáka, ali da sze je li nē zglászo, je sō k-cėrkvi ná zezvē, zaká zvonár nezvoni? Tá pridōcs vídi, ka te sztári zvonár oszspodi v tōrmi z-cēle mōcsi nateliko vlácsi za vōze zvon, da ga hica polēva, ali zaman, zvon nedá glásza.

Ka sze je zgōdilo eti? Goszpodne 'ze pō vōre vlácsim zvon i nikak szo nezglászi. Bōg moj csűdo sze je zgōdilo, ali sze pa te hűdi sáli znász i zvon je obnēmo! Idte gori v-tōrem i poglednite ka je, právi csesztnik!

Zdā meszto toga, ka bi lůdjé sli glēdat, zaká je zvon obnēmo, szo z-zvonárom vréd vszi odbēzali.

K-koncovi je csesztnik szam sō gori v-tōrem. Tam sze je szkrovnoszt odkrila. Na zvoná mácli je víszila toga oszodjenoga tůvárisica za mácel sze z-rokami držēcša, tak je zvon nē dao glásza. Szirōti szo sze nyé obē prigiscsi do krvávoga szkukle, kak je 'znyimi mácel k-zvonáobōdi kűkao, za steroga volo je zvon nē dao glásza. Ali tō boiezen je rada pretrpēla, ár je možá 'zitek podűzala. Csesztník jo je doj z-mácla potégno, pred Cronvela pelao i povedao nyemi je zrok, zaká je zvon műcsao. Te zmožen trden Cromvel je v-szrdci zmēcšeni, k-toj vernoj, krváve rokē imajōcsoj 'zenszki sztōpo erkōcsi: »Tak szem pravo, ka je možka rēcš nē sála, vecsér, kak sze zvon zglászi, ti mōžē gláva v-práh má szpádnoti. Ali, da sze je zvon nē zglászo, možá gláva neszpádne v-práh. Idi i neszi nyemi té veszéli glász, ka nyemi milosztso dam!«

Tá verna tůvárisica je tak z-szvojov krvjōv rēsila szvojega tůvárisa od szmrti. (Grűss Gott).

Pri zacsétki IV. lètnika.

„Od Goszpodna je vcsinyeno tò, i csüdno je vu ocsáj nasi.“ (118. Zolt. 23.) Med nájte'zkêsimi razmerami szmo zacs-noli pred trêmi lètni vödávati ete nas liszt, ali Bôg nasz je nëosztavo, 'z-nyego-vov pomocsjov 'ze na prági IV. lètnika sztojímó.

Vu tom lètniki naprêplacsníki nasega liszta velike vrêdnosztí prilo'zbo tûdi do-bijo. Szkoncsali szmo, ka vödámó nastam-pati † Kardos Jánosa eden drági literaturni herb, na jezik nas doliobrnjeni petéro knig Mosesa i knigo Josue. To prilo'zbo szí vszáki naprêplacsník pazlivo naj tádêva, ár tak po cêlom vönastampanyi tê prvi knig Biblíje bode edno cêlo knigo meo.

'Ze zatoga volo proszímó nase do-têsnye naprêplacsníke, naj nam nadale tûdi verni priátelje osztánejo! Vsze one pa, kí szo sze escse nëpridrû'zili vu iôger nasi cstítelov, na to proszímó, naj naprê-plácsajo na „Düsevni Liszt“! Naj krepí vszáki veren evangelicsánc, steri z-szrd-com i z-dúsov lûbi evangeliom, Düsevni Liszt, vém je tò nyegov liszt tûdi! Ne-vernoszt je, csi necsinímó za nyega niká, csi necsinímó telko, kelko bi mogôcsni bili csiniti.

Csi gli nas liszt potom z-imenûvanov prilo'zbov végsi bode, naprêplacsilo na-dale dônok szamo 20 Din. osztáne, li vu zvûnszke országe za veliki postni sztroskov volo szmo priúsnyeni bíli na-prêplacsilo pozdignoti.

Ár pa naprêplacsnicke z-tôv cênov niti stampanya sztroskov neplácsajo, pro-szímó od prémocsnési szamovolne dáre tûdi! Pa escse edna drúga forma sze ponúja na podpéranye. Csi sto má kakse oznanyûvanye, naj je posle notri k-nam!

REDITELSZTVO.

Csi scséte, naj má nasa církev za-doszta verni, dú'znosztí znajôcsi, vrêli, ômurni kántorvucsítelov i dûhovnikov i katehetov, podpérajte DIACSKI DOM!

Prošnja na usmiljena srca.

Dne 12. in 13. t. m. je obiskala Mursko Soboto silna nesreča. Uničujoča povodenj, kakorš-ne ne pomnijo najstarejši ljudje, je hipoma preplavila celo mesto. Tik pred zimo je oropala siromašno prebivalstvo od obleke, živeža, in živi-ne, mnogim zrušila domove. Bedni nesrečniki s strahom pričakujejo trde zime, kam naj spravijo szvojo družino, ubogo, nago deco!

Z zaupanjem se obračajo ti trpini do usmil-jenih bratskih i sestrskih src. Okoliške vasi, ki so same siromašne ter več ali manj tudi po po-vodnji prizadete dovažajo dnevno kruh in živež kar ravno sami imajo. Več ne morejo.

Apeliramo na plemenita srca, naj ne za-vržejo te prošnje. Kdor zmore, naj nakloni svojo pomoč človekoljubni akciji. Vsak, tudi najmanjši dar bo hvaležao sprejet. Pred vsem prosimo za pomoč v denarju ali obleki.

Darove naj se nastavlja naravnost na „Lo-kalni pomožni komite v Murski Soboti“, ki bo skrbel za to, da bodo naklonila prišla res v roke onih, ki so podpore najbolj potrebni. Tudi v na-šem upravištvu bomo sprejemali darove za to podporno akcijo.

Rázlocsni máli glászi.

Nasega liszta vszém cstítelom, sirítelom i delapomocsníkom bláj-'zene bo'zicsne szvétke i od Boga bla-goszlovleno szrečno nôvo leto 'zelê **REDITELSTVO.**

Oszebni glász. Kováts Károly kaplán szo v G. Szlávecse poszláni za adminisztrátora, Hári Leopold pa, kak Szobotske fare kaplán, v D. Lendavo. Radûjemo sze, ka szta tevi dúgi cajt szírotinszkívi fari ednók dônok dôbile düsevnoga pasztéra.

Z-Pesia nemesszeghi Nemesszeghy László, 'zandárszkoga podjezernika túvárisica rodj. Kúhár Irén z-Tesanovec szo v Moráv-szko církev na oltár eden précimbní velike vrêdnosztí, remekne posztáve pokrív darúvali, steri je pri znôva predelane církví i torma poszvet-senyi bio obprvím na oltár presztrêti. Moráv-szka gmajna i po etoj pôti hváli té lêpi dár dobroga szrdcá darítelkínyi, stera je i z-tém z-tûhíne poszvedocsila në szamo verevrêloszt, nego dôma i národa szvojeja lûbézen. Bôg nebeszki jo dugo 'zivi!

'Zena i mō'z vecs ino menye sze obesze-
li z-jezero krasznimi dugovanyami, stere sze
náidejo 'ze v pregovori velikom illustrovanom
Suttnerjovom céniki. Na nyem sze niedno okō
tak brš nenapaszé. Tam sze náidejo vōre, dra-
gulji, 'zebni n'zi, skárje, dobozi, kreszila, go-
dala, rázlocsne potrebscine kakti; kape, naram-
nice i velika vrdrživa rázlocsni prakticsni pred-
metov, po vszákój cēni. Suttnerjov katalog je
isztina veszeljé v-h'izi i nasi csiteije ga dobijo
k-senki, ako ga narōcsijo od szvetovne razpo-
síljalnice H. Suttner v Ljubljani št. 665.

Düsevnoga Liszta III létika pojedine
numere je zdā potrešno vküpezvézati i tak cēli
létik na szpomenek tádjászti. Csi bi komi stera
numera falila, naj to na znánye dá reditelszti,
stero escse má nisterne numere v-rezervi i lehko
je posle onomi, sto bi stero 'zelo.

'Zinat szlováska, stera to nálogo má,
naj jugoszlóvászkoj szlováskoj evangelicsanszkoj
cérkvi cérkevne zákone vōdela, je na reformácije
szvétek őszvetno odprēta v Novom Szádi.

Szobotskoga 'zenszkoga drűstva 25.
létnice jubileuma őszvetek, steri sze je nov. 15.
za volo neszrecsnoga povōdni pripetjá obdržati
nē mogao, de 1926. jan. 10. držáni.

Na Vogrszkom forintos i garas bodo nō-
vi pēnezje. Ednoga forintosa vrēdnoszt 12.500
papérni koron bode.

Na Kitajszkom je itak nē hēnyala gori
pōrgarszka bojna.

Vecs hajovov sze je vtonilo i doszta lū-
di je vesznolo na morji za volo sznézni vihérov.

Olejsave národnim ménsinam. Tak
szmo csteli, ka je vcsenyá miniszter vōdao zren-
delűvanye, pôleg steroga národne ménsine vcsen-
nyé lēhko v materszkom jeziki májo. Pri vōdá-
nyi toga zrendelűvanya je minisztra sztanovito
ono previdēnye vodilo, ka je fundament bla-
goszlovlenoga državnoga 'zitka mér, zadovol-
noszt lūdi. Nebomo zdā eti oponásali, ka je po
zaszédbi obezsano bilō i nam vu tom dugová-
nyi doszta, ali nē je pa szpunyeno nika. Nasa
deca sze je taki vsze po tak zvānoj „knjízevnoj
szlovenscsini“ mogla vcsiti. Naprē pa moremo
prineszti tiszto veliko krivico, stera je doszég-
nola nase vadlűvanye, naso szlobodscsino
dűsnevészti i naso cérkevno autonomijo z-tém,
ka nam je vzēti jus materszkoga jezika pri
vcsenyē verenávuka v Szobotskoj gimnáziji!
Mi szmo lojálai pōrgarje ete domovine, ali
nájtómēnye prōti tomi bi bilō, ka 'zelemo, naj
nász na presztori vadlűványszkoja vcsenyá
nebantűjejo. Naj vu vszē soláj száma cérkev
dolocsáva vu vcsenyej verenávuka i ona je
kontrolēra. Ka sze nam godi v Szobotskoj gim-

náziji, to ni držávi, niti nasoj cérkvi je nē na
haszek, decsa nasa pa bode szve szvoj 'zitek
trpēla toga neprijēten nászlad. Z-onov prosnyov
sze obrnémo tak k-dotűcsnim visisim oblásztom,
da sze szkrbijo za to, da sze nase cérkvi vad-
lűványszka szlobodscsina, átonomia i zákoni
postűjejo. Vűpamo sze, ka držáve najvisisi
forumi nase pravilno 'zelenye poszlűhnejo!

Ka pa scsē tō bidti? V Klekl-na Novi-
naj, dec. 6. vōdānoj numeri, szmo eden csűdno
donēcsi glász csteli, steroga pa tō pōt dōnok
brezi vszákoga komentára zamerkamō eszi.
„Martiniscse de práva díka za M. Szoboto, z-
tem ká de sze tū delalo. Martiniscse more Szoboto
preroditi. To prerojenje bo slo z-glávnoja
varaša po cēlom Prekmurji i tō je krvavo po-
trešno v vszáksem táli.“(!?)

Grozen ciklon je vdérjao v Indiji, v
sterom sze je bujlo vecs, kak jezero oszob i
vise 40 ribicski csuav sze je vtopilo.

Nōva nemirovnoszt. Tak szo pizsaze
vsze novine, ka sze je nēdávno v Locarni držána
mednárodna konferenca z-nászhajom dokoncsala
i sze lehko vűpamo sztálnoga méra v Europi.
Ali komaj szo razisli diplomatje držáv, 'ze szo
znōvics zacsnole pokati pűkse, prászkatī rōcsne
granáte, znōvics je zacsnō gűcsati mecs tam doli
na Balkáni med Grki i Bulgári. Szvajűvanye
med tema držávama je Národna Zvéza dōnok
mirno odprávila.

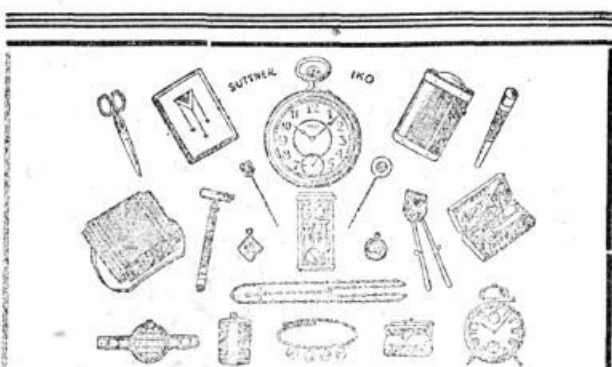
Darűvanye na D. Dom v pűconszkoj
fari: Fliszár János Salamonci 10, Siftár Ferenc
Polana 20, Péntek Jo'zef Polana 20, Zorko János
Lemerje 20, Drvarits Stevan Lemerje 10, Sze-
donya Sándor Vanecsa 20, Hassaj Mihály Va-
necsa 10, Kolár Mária, Varga Géza, Kolár Irma
Salamenci 10—10, Szapács Mátyás Beznovci
10, Fliszár Mihály Brezovci 30, Krenosz Mihály
Pu'zavci 10, Jekisa Lajos Fokovci 10, Jekisa
Vince, Csarni Lajos, Pécssek Lajos Ivanovci
20—20, Kovács Stevan Salamonci 10, † Gori-
csan Ilona Polana 10, Obcsina Polana 20, Sán-
dor Mátyás Kosarovci 15 Din. Vogrincsis Te-
rész Krnci 20, Vezér Géza Martjanci 100, Vezér
Károly Domanyovci 100, Kűhar Ferenc Bpest
50, Dr. Kűhar Sándor Ptuj 50, Jonás János M.
Szobota 30, vdov. Jonás Jo'zefa, Vlav Győző,
Szecsko Rudi Predanovci 50—50, Kercsmár
Zoltán Kri'zevci 50, Czipott János, Persa 'Zu'za
Polana 10—10, Siftár Ferenc Novák Gorica 5,
Dani Ferenc Polana 100, Fartély Lajos Dolina
15, Berke János Csernelavci 20, Lukács Sándor
Puconci 5, Barbarits Stevan Vancsavész 30,
Kováts Stevan Graz 5, Soós János, Godina
Imre Pecsarovci 10—10, vdov. Szecsko János-
sova na szp. mō'zá Gorica 100, Sostaréc Mátyás
Puconci 10 Din. (Vsze darűvanye i po drűgi
faraj v prűsztnoj numeri prűde.)

Z-prvése numere nase je nedovědno vö-
osztalo, ka je v Püconszkoj fari pri prilíki dácse
pobéranya darüvato na Diacski Dom v Krnci
35 l psenice i 28 l 'zita, v Lemerji 5 din.,
47 l psenice i 43 l 'zita. Bög pláti daritelom i
pobérávcem!

Evangelicsanszki kalendari szi nepo-
zábte kúpti! Dobi sze pri vszákóm nasem dü-
hovniki i kántori, v Prëkmurszkoj Tiszkárni i pri
Erdösyji v Szoboti, pri Balkányiji v D. Lendavi,
v Radgonyi pri ev. dühovniki, v Zágrebi
pri ev. dühovniki, v Ameriki pri oni nasi zavü-
pnikaj, ki szo je i preminöcsa lëta sirili.

Szamovolni dári na goridržánye i raz-
sírjáványe Düsevnoga Liszta: ml. Boldizsár Já-
nos Salamenci 5 D, Bükvics Ferenc Puconci 10
D, Kühár János szpödni Puconci 5 D, Rátkai
Vilma Szebeborci 5 D, Kúmin Karolina Puconci
5 D. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

Politicsni glászi. V orszacszkoj hi'zi je
szprejéti növi invalidszki zákon i preracsun (dva-
násztine) na 4 mészce. Radics je vcsenyá mi-
nister pôsztáo. — Növe volitvi szo bilé na Cseh-
szkom. V Franciji je tüdi növa vláda nasztávléna.

Vsze ka potrebüjete

za szébe, za szvojo držino, szvoje priátele
nájlepso zlatino i szrebrino, vere, verežice,
prsztane, navühnice, zapesztnice, i vez nakit
vu vszákó ceni; nadale: aparáte za britje i
rëzánye vlászí, nože, kárje, za cigarete do-
boze, pëneznice, lisztnice, godala i nájralsics-
nése, prakticsne predmëte dobíte kúpti brez
vszáké rizike, ár sze Vam nepovszecsno taki,
na zelénye odmení z-drügim. Preglednite bo-
gato ilustrováni divat cënik, steroga brezplác-
no dobíte od szvetovne firme H. SUTTNER
v-Ljublani st. 665.

V-nasem kráji sze poszebnö ob-
csüti vszákó nág-
lo premenýványe vrémëna: náseszt, kaseo, hri-
panye, sinyeka bolezen, trgánye v-odüháványi,
zöbi i glávi bolezen szo dneszdén na dnévnom
rédi. Prav poszebnö mucsijo teda reumaticsne
bolecsíne. Po nasem vugodnom szküsený sze
je szkázalo kak vedno zaneszlív obla'zitel bole-
csin Fellerjov blagodisëcsi „Elsa-flujd“ steroga
szo 'ze nasi roditelje i dedovje nücali, kak pri-
lüblëno domáce szredsztvo i kosmetikum. Nü-

canye „Elsa-flujda“ v-ednáko valá bojdiszi od-
znötra, ali odzvüna. Mocsnësi i krepsi je, kak
francusko 'zgánye. 6 dvojnati, ali 2 speciál-
ni szteklenici za 63 din., 12 dvojnati ali 4
speciálne szteklenice za 99 din., 36 dvojnati,
ali 12 speciálni szteklenici za 250 din. 'ze
obednim z-zábijom (pakiványe) i z-postov po
povzëtji ali pröti placili vnaprë razposila apo-
tekár Eugén V. Feller v-Stubici Donjoj centrála
509 Hrvatska. Po jedini glázë Elsa-fluida po
10 din. vu apotekama i szrodnim trgovinam.

Znamenita pítanya

pri vezdásnyem csalárnom vrémëni obarványe
tëla od skodlivi poszledic pozébe. 'Ze prináj-
ménsi bolecsini gláve, kri'zëca, prihodbi, neszmimo
lahkomisëlno csakatí, nego je potrebno
taki dobro vöszprobano i poznano one bolecsí-
né domáce szredsztvo, stero szo 'ze odnigda-
mao hasznovito nücali nasi roditelje, dedovje
pri reumaticsni boleznoszta. Tákse 'ze vëcs 27
lët dobrovöszprobano i prijëtno szredsztvo, ali
vrásztvo i kozmetikum je Fellerov dobrodisëcsi
»Elsaflujd« trgánye, rëzánye csi z-Elzaflujdom

notri ribamo i voscsimo, vtihsa, olëhsa bolecsí-
no, krepí, zmëcsi 'zile i 'zivce, vtihsa i neob-
csütne je vcsini pröti mrazi. Tak odznötra, kak
od zvöna nücani, je odfrancuskoga 'zgánye
doszta mocsnësi i bole valá. 6 dvojnati, ali 2
velikivi speciálni szteklenici za 63 din: 12 dvoj-
nati, ali 4 velke speciálne szteklenice za 99
Din; 36 dvojnati ali 12 velike speciálne sztek-
za 250 Din; 'ze obenem z-zabojom i z-postni-
nov razposila po cëlom szvétí Apotikár Eugén
V. Feller v Stubici Donjoj Centrála 509 Hrvats-
ka. Po ednom glázi Elsafluida po 10. din. vu
apotekama i szrodnim trgovinama.